

عوامل موثر جهت ارتقا اجتماع پذیری در پارک ملی لاهیجان

معصومه محمدنژاد سیگارودی، رضا پرویزی، مریم دانش شکیب

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری موسسه آموزش عالی دیلمان لاهیجان، گیلان، ایران، sama.mohammadnejad20@gmail.com

۲- مربی، عضو هیئت علمی موسسه آموزش عالی دیلمان لاهیجان، گیلان، ایران، reza.parvizi@deylaman.ac.ir

۳- مدرس موسسه آموزش عالی دیلمان، گیلان، ایران، daneshshakib_maryam@yahoo.com

چکیده

گرایش به زندگی ماشینی و چیره شدن اتومبیل بر فضای شهری، بی توجهی به حفظ و ارتقا حیات جمعی و دور شدن مردم از فضاهای عمومی، باعث شده که برخی فضاهای عمومی نقش و اهمیت خود را از دست بدهند. ایجاد فضاهای عمومی در مقیاسهای مختلف شهری در جهت رفع نیازهای اجتماعی انسانها به وجود آمده است. پارکهای شهری نیز جز این فضاهای باز شهری هستند که نیازهای انسانی را برآورده می کنند. این فضاها در کنار نقشهای کارکردی متنوعی که دارند، باعث ارتقا اجتماع پذیری در فضاهای شهری می شوند. هدف از تحقیق پیش رو شناسایی عوامل موثر در جهت ارتقا اجتماع پذیری پارکهای شهری و ارائه راهکارهایی در این راستا است. جهت پاسخگویی به هدف بیان شده، ابتدا مفهوم فضاهای عمومی، اجتماع پذیری و همچنین معیارها و مولفه های موثر که سبب ارتقا اجتماع پذیری در پارکها می شود مورد مطالعه قرار گرفته و راهکارهایی در جهت ارتقا اجتماع پذیری در پارک ملی لاهیجان پیشنهاد شده است. روش تحقیق به صورت میدانی با رویکرد توصیفی است. نتایج تحقیق نشان می دهد که قابلیت ها و ویژگی های محیط می تواند بر الگوهای رفتاری افراد و ویژگی اجتماع پذیری در پارک تاثیر بگذارد.

واژه های کلیدی: فضاهای عمومی، اجتماع پذیری، پارکهای شهری، پارک ملی لاهیجان

۱- مقدمه

استفاده از فضاهای عمومی بخش مهمی از زندگی روزمره است و فضاهای عمومی به عنوان مکانهای ملاقات برای مردم عمل می کنند. فضای اجتماع پذیر فضایی است که در آن فعالیت های اجتماعی روزانه افراد تازه وارد به محیط همانند افرادی که سابقه آشنایی با فضا را دارند، به راحتی جریان دارد [۹].

امروزه با افزایش رشد جمعیت در شهرها، آلودگی محیط شهرها، فشارهای اقتصادی، روحی و جسمی بر شهروندان و فاصله گرفتن از محیط طبیعی، و تهدید طبیعت در اثر افزایش ساخت و سازها ضرورت نیاز به فضای سبز و پارکها در محیطهای شهری به چشم می خورد. همچنین با افزایش سبک آپارتمان نشینی ارتباطات اجتماعی افراد کاهش یافته که این نیز از دیگر دلایل توجه به فضاهای عمومی اجتماع پذیر است. در پارک ملی لاهیجان به دلیل عدم تنوع فعالیت های اجتماعی و کاربری های متنوع، حضور جوانان و زنان کمتر است. روی زیباسازی پارک به وسیله گل کاری و آثار هنری کمتر توجه شده است. به طور کلی پارک به یک بهسازی برای حضور پذیری بیشتر نیاز دارد. همچنین به دلیل پوشش گیاهی متراکم و دید کم و عدم روشنایی کم در شب زمینه جرم پنهانی را فراهم می کند که در ساعاتی از روز و شب حضور مردم در پارک کمتر می شود که باید برای رفع این مشکل چاره اندیشی شود.